

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

Literæ P. Aegidij Gonzalij ad Patrem Balthassarem Aluarium

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

V.que R. sacrificijs & orationibus id impetrante, posse nos Romam adhuc tempestiuè peruenire: cùm sit viginti tantum dierum iter. Deus dignetur ita rem dirigere ad maius ipsius obsequium & gloriam. Amen. Lugduni die 10. Martij Anni 1573.

Literæ Patris Aegidij Gonzalij ad Partem Balthassarem Aluarium.

IN his reddam R. V. rationem exitus nostræ Captiuitatis, nam de eius initijs non est quod referam, cùm intelligam P. Ioannem Suarium de eo plenè scripsisse. Usque ad P. Gutierrez morbum quidquid patiebamur adeò erat iucundum, ac dulce, ut magna voluptas videretur, externas illas molestias ferrē, cum quibus tanta aderat interior lætitia, ac iucunditas. Morbus qui ab ipso primo die valde periculosus videbatur, cepit nobis solitudinē quandam ac tristitiam adferre. Sed quanuis ipse egrotus aperte ominaretur suā mortem, quā ipsa ægritudo satis indicabat: non tamen existimasse, Deū afflictis tantam additum de-solationē, nec tot simul incōmoda deglutiēda, vt ego aiebam, præbiturū. Nec scio in viginti retro annis, me aliquid magis optasse, quā nūc huius Patris sanitatē; nec grauius aliquid tulisse, quā eius morte. Plus dolor potuit, quā ego, ut ordinariam moderationē superarit, mihiq; persuadeo, quem cu nq; huius spectaculi spectatorē, comitatum fuisse lacrymas nostras, quæ etiā ipsos hostes ad cōmiserationem impellebant. Paulò plus, quān quinquaginta horis Deus hunc Patrē ad se

voca-

vocauit, generaliter confessū: sepultus fuit prope Cardellachum, vbi nullum erat Religionis vestigium. Sequenti die P. Ioannes Suarius discessit Lugdunū: & nos hic hæsimus, ego ex vulnera meo in lecto, vbi ex ingenti fætore cuiusdā mulitis grauij ter læsi, aucta mihi est febris, & accessit fluxus: unde notabiliter fui debilitatus. In septimana sancta surrexi: solatium nostrum erat ascendere sub tellum, vt nos paululum colligeremus, & spiritu interessemus officijs, illius temporis, ac pietati populi Christiani: videntes interim in hospitio illo à mane vsq; ad vesperam vorates carnes, & perpotantes absq; vlla tā sancti téporis memoria: & ita transgimus dies illos, vsq; ad secundū Pascha, tis diē ad noctem, quo tépore cœperunt augeri labores nostri & calamitates: timebatur. n. obsidio illius loci ab hostibꝫ; & videbatur, quasi dies esset nouissimi Iudicij, ex ijs quæ illa nocte, & duobus sequentibus diebus ibi gerebatur. nos aut, si locus fuisset obsecratus, non aliud quā mortem ipsam expectabamus. Ideò reliquerunt nos, qui nostri cibulī curā gerebant, & qui vulneri meo medebatur. Cibus noster erant Castaneæ, & caseus; & post hosce dies in magnis delicijs habuimus bovinam saltam, quotidie timores & præssurę reno- uabantur, vsq; ad Dominicam Quasi modō, in qua fuit quies, & vulnera meū, quod iam intus ex concreto purè cōputruerat, iterum aperuerūt, vt curatio de nouo inciperetur. Statim aut ad initium Aprilis iudicabant Capitanei, nihil se à nobis habituros: ideoq; furiosè ad me venerunt, vt significheret, se velle nos interficere: quare səpiùs de nostra morte consultarunt, per dies aliquot; donec

V 3

quatuor

quatuor tantum dies nobis prescripserunt, in quibus certi ipsi de nostra redemptione fieri possent. nec ullus inuentus fuit, qui etiam oblato precio, ex Arce exire, & Rotomagum ire vellet: ut quid fieret, intelligeret: nullas enim literas illic accep- perant, nisi vnas à P. Suario. Feria sexta omnem spem humani subsidij deposueramus, ob summas difficultates, pecuniam per tot milites securè adferendi. Et tandem nuncius venit à Rectore Rotomagensi, quo Capitaneus, & qui decreuerant nos interficere fuerant placati, fuit autem dies nona huius, quo tempore, siue malitia, siue ignorantia Chirurgi, femur meum concepit quoddam Apostema, ita ut vix possem incedere; & subsequens est febris cum magna debilitate. Et tandem voluit Dominus noster, omnes difficultates vinci, ac die decima quarta lytrum peruenit, non sine magno periculo. & die sequenti lætam omnes faciem nobis ostenderunt: & ipse Capitaneus cum quibusdam alijs nos deduxerunt, & aliquam partem itineris sunt comitati, scientes iam aperte, me Religiosum esse Societatis, quos illi, magnos suos reputant hostes. Et ut nostrū solatū aliqua noua calamitate dilueretur, Frater noster Derius (qui pedes cōfecerat quasi duo millaria) ob temporis æstum, & itineris defatigationem coepit ita debilitari, ut omnes redderet valde solicitos, quia locus erat valde securus. Sed Deus breui eū con- fortauit, ut potuerimus pergere, vsq; ad undeci- mam noctis horam per montes & valles, in nullo loco hærentes ob imminentia pericula, & cum ingenti vulneris mei dolore. Feria 5. ambulauimus tutò per loca Catholica, & Feria 6. mane perueni ad hoc.

ad hoc Collegiū, vbi iterū mihi vulnus aperuerunt, vt nunc tertio curaretur, nam pollex manus satis profundè per illud intrare potest: ideoque cogor hic h̄erere, vt saner. Non scribo R.V. quas disputationes habuerim cum Ministro in Cardel-lachio, quas non potui euitare. Ipse legit Cōstitutiones nostras, Regulas, & vitā P.S. Ignatij, quam in fine mihi restituit. Et propter hos libros, & li-teras P.Ioannis Suarij, postq. à nob̄ discesserat, apertè ei dixit, me esse de Societate Iesu. Sit Deus in omnibus benedictus, multū procul dubio no-
bis profuerunt apud Deū Orationes totius Pro-
vinciæ, siquidē nos adeò benignè suauiterq; tra-
ctanit. mihi aut̄ crux quidem & pudor est, quod
cū sim inutilis, adhuc sim alijs adeò grauis. Non
licet nunc esse prolixior: quia adhuc nocet si scri-
bam. Toti Prouinciæ, cuius semper sum memor,
sæpius me commendo; idemq; facit Frater Derius.
Deus omnibus sanctum suum concedat amorem.
Rotomagi 22. Aprilis. 1573.

HAB sunt h̄orum duorum sanctorum virorum
literæ, quos his calamitatibus Deus voluit ex-
ercere; sed ex eisdem eripuit, vt ad labores alios
non minus graues disponeret. Sed sanctum Pa-
trem Martinum Gutierrium voluit hac occasione
compedib; s; sed etiam ex carcere corporis ad cō-
fitendum sanctum nomen eius, & felici beataq;
eius visione fruendum, quam tantoperè cupiebat.
Mortis etiam ratio fuit eius desiderio conformis,
instar scilicet Martyrij, quemadmodum testatur
ipse Pater Ioannes Suarius: ed quod prouenerit
ex iustis, & percussionibus, malaque tractatione

hæreticorum, Catholicæ fidei hostium, quam ipse publicè profitebatur. Cum enim P. ipse Martinus debilioris esset complexionis, quam alij maius incurrit detrimentum; & cum esset Beatissimus Virginis addic̄tissimus, illa eum præuenit ad hanc pressuram, nam propè locum, in quo fuerunt capti, descendentes ex suis iumentis, acceſſerunt ad quoddam facellum Beatissimæ Virginis, quod in ipsa via erat, ut orarent. Et ibi illa ei reuelauit fore, ut intrā dies octo moreretur. Nec post mortem eum deseruit. nam, cùm die Sabbathi secunda hora matutina obiijſſet, ingressa est in cubiculum fœmina quædam gallico habitu induita, sed honestissimo, cū tamen transiueret prope ipsos milites, & custodiā Gallorū Hugonotorū: & locuta est cum P. Ioanne Suario (qui hæc retulit) eumque interrogauit lingua, quam Pater intellexit: num alicuius mortui corpus ibi haberent, & an esset decenter coopertum: cumque verè non esset apte tectum, eduxit illa mundum linteamen, quod gerebat sub axilla, & illud honestè, valdeq; cōmodè inuoluit, suamq; benedictionem ei impertivit: & Patri gratias ei agenti, & aliquā solutionem offrenti respondit: non propterea veni, & statim exiuit. Omnes autem, qui eam viderant, persuaserunt sibi, eam fuisse Virginem sanctissimam, aut certè ab ea missam in subsidium seruorum eius viuentium, & necessitatē defuncti. Sepelirunt eum extra Oppidum prope quandam Crucem, quæ stabat è regione cuiusdam templi. Fuit autem D E I Prudentia, ut memoria loci, in quo fuit sepultus, non omnino euansceret; nam post triginta annos Pater Iacobus Turrianus

ex af-

ex affectu ac deuotione erga sanctum hunc vi-
rum Romam proficisciens Procurator suę Prouin-
cię Peruancę transiens per Galliam, valde egit cō-
mendauitque Patribus Societatis, qui erant in
Collegijs propinquioribus Cardellachio, vt in-
quirerent diligenter sancti illius corpus; quod il-
lī ita sollicitè p̄fitterant, vt verè certis signis ac
testimonijs illud inuenerint: patriq; Turriano ex
vrbe redeuenti illud tradiderunt, qui secum in Hi-
spaniam tulit Anno 1603. tradiditq; P. Alphonso
Ferrero Prouinciae huius Castellanæ Prouincia-
li. Et quamuis Salmaticense Collegium valde il-
lud opraret, eò quod sanctus vir per multos an-
nos fuisset ibi Rector: adiudicatum est tamen do-
mui Professæ Vallis-Oletanæ, vbi erat Præposi-
tus, cūm electus fuit ad profectionem Romanam:
vbi sanctum corpus cistæ plumbeæ inclusum col-
locatum fuit in supremo summi Altaris gradu ad
partem Euangelij, & superpositus est lapis cum
haec latina inscriptione: Patri Martino Gutierrez
Almodouar, huius domus Præposito, singulari
pietate, virtute ac doctrina viro, in carcere apud
Hæreticos Cardellacij in Gallia Narbonensi vita
functo, Anno 1573. ætatis 49. Atq; huc inde trans-
lato Anno 1603. amoris ergo Patres DD.

§. I.

SED ad historiam nostram redeamus. Statim
satque P. Balthasar has literas accepit, consti-
tuit, vt necessaria pecunia pro eorum redem-
ptione quereretur. Et quamvis quicunque alias
fuisset Prouincię superior, magna id cura fecisset:

V 5

tanta